

Faren er for, at man ved en fornyet Prøveudtagning skal finde et Vandindhold af 16 pCt. eller derover og derved komme til at støde an mod den engelske Lovs Bestemmelser. Tallene opfordre i allerhøjeste Grad til Forsigtighed. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af den meget interessante Bearbejdelse, der er foretaget af Laboratoriet: „Nogen absolut Sikkerhed for, at en ny Undersøgelse ikke skal give 16 pCt. Vand, kan ikke have, men selvfølgelig bliver Sikkerheden desto større, jo længere fra Grænsen den allerede fundne Vandprocent ligger. Det ses saaledes, at medens der f. Eks. ved en funden Vandprocent af 15,30 kun er en Sandsynlighed af 1 mod 25 for, at en gentagen Undersøgelse skal give 16 pCt., altsaa en forholdsvis ringe Sandsynlighed, er der ved f. Eks. 15,90 pCt. en Sandsynlighed af 1 mod $1\frac{1}{2}$ eller af 2 mod 3 for at finde 16 pCt. ved en ny Undersøgelse, hvilket altsaa vil sige, at man i saa Tilfælde maa være glad ved ikke at faa mere end 2 Trædinger kasserede for hver 5, man sender over til England.“ Det er Forsøgs-laboratoriet, der paa Grundlag af sine meget indgaaende Undersøgelser udtaler dette. Det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen) mente, at man kunde overhovedet ikke naa nogen Sikkerhed for ikke at komme til at overskride den engelske Lovs Bestemmelser. Nej, nogen absolut Sikkerhed kan man selvfølgelig ikke naa, men som det fremgaar af de nævnte Tal, bliver Faresandsynligheden for at støde an uhyre meget ringere, jo længere man kommer bort fra de 16 pCt. herhjemme. Jeg synes ikke, der kan tænkes et mere afgørende Argument til Fordel for en Sikkerhedsmargen som den, vi ønske.

Det er blevet paastaet, at en Nedsættelse til $15\frac{1}{2}$ pCt. vilde være stærkt generende for adskillige danske Mejerier, særlig naar de klimatiske Forhold ere, som de have været det sidste Aar med den meget stærke Fugtighed; saa skulde det i mange Tilfælde være vanskeligt eller endog umuligt for Mejerierne at komme ned under denne Grænse af de $15\frac{1}{2}$ pCt., saaledes at ikke faa Mejerier trods al god Villie og alle ærlige Bestræbelser skulde være afskaarne fra at faa et større Kvantum af deres Produktion udført, men bleve henviste til at sælge det herhjemme under Benævnelse: Vandsmør og til Priser, der selvfølgelig kom til at svare dertil. Jeg skal indrømme, at hvis dette var Tilfældet,

vilde det være et Moment, der maatte tages i Betragtning, men jeg tror ikke, at dette er Tilfældet, og det forekommer mig ogsaa, at de Erfaringer, man kan vinde ved Betragtning af Forsøgslaboratoriets Meddelelser, gaa i modsat Rntning. Jeg har gennemgaaet Meddelelserne om de Udstillinger, der have fundet Sted i 1910 fra den 10. Januar til den 28. November, altsaa næsten hele Aaret, og sondret alle de udtagne Prøver efter deres Vandindhold. Der var i alt 2,973 Prøver. Deraf havde de 62 16 pCt. Vandindhold eller derover og maa altsaa i denne Forbindelse falde udenfor denne Betragtning. Tilbage bliver der altsaa 2,911 Prøver, der ikke naa op til 16 pCt. Deraf er der igen 114, der svinge mellem $15\frac{1}{2}$ til under 16 pCt., altsaa ikke naa op til 16 pCt. Det er knapt 4 pCt., som der i Virkeligheden kommer til at dreje sig om, altsaa en grumme ringe Brøkdel af Produktionen, der vil blive ramt ved den foreslaaede Nedsættelse af Grænsen, og det vel at mærke i et Aar, hvor de klimatiske Forhold utvivlsomt have været saa ugunstige, som de have været i Løbet af den sidste Sommer. Og næsten Halvdelen af disse relativt stærkt vandholdige Prøver er bleven udtaget i Sensommeren, fra 15. August til 19. September, netop paa en Tid, da Klagerne fra England lød allerstærkest, og paa en Tid, om hvilken man vistnok maa indrømme, at det maaske vilde have været heldigere, om vi havde sendt noget mindre Kvantum Smør til England og til Gengæld stræbt efter at opnaa en noget højere Kvalitet. Se vi bort fra disse Udstillinger, der strække sig over denne unormale Sensommertid, saa finde vi, at der i den øvrige Del af Aaret er af 2,322 Prøver kun 58, der falde ind under Spille-rummet $15\frac{1}{2}$ til 16 pCt., det vil sige ikke en Gang 5 af 200 Prøver, ikke en Gang $2\frac{1}{2}$ pCt. Og det stemmer i øvrigt ogsaa godt med de Opgørelser, som Forsøgs-laboriet selv har anstillet for de foregaaende to Aar. I 1908 viser det sig, at Mejerier, der have deltaget i Udstillingerne er der kun 1,2 pCt., altsaa kun 12 af hver Tusind, hvis indsendte Prøver gennemsnitlig ligge imellem $15\frac{1}{2}$ og 16 pCt., og i den følgende Aar 1909 er det kun Tilfældet med 2,3 pCt. Det er jo, som man seer, kun en ganske forsvindende Brøkdel af danske Mejerier, for hvilke en saadan Bestemmelse vil komme til at volde praktiske Gøene, alt i alt højt regnet maaske 25, 30 og 35 Stykker; og de allerfleste af disse Mejerier vilde jo sikkert, naar en saadan Bestemmelse som den af os foreslaaede